

L'Església en tres seqüències

DEL RECORD

És bo de tant en tant mirar l'àlbum de família, repasar velles fotografies que són l'exponent d'una època: aquells rostres, aquells vestits, aquell grup d'aquell dia... recordem amb un punt d'enyorança i un punt de satisfacció: era tan entranyable! però no ens hi podem quedar!... ja ha passat.

Deixeu-me mostrar-vos una pàgina del passat de la nostra Església, no hi busqueu detalls; estimem el nostre passat!!

La parròquia abans

El bon cristià d'ahir —el bon parroquià—, tots l'hem conegut i el coneixem. Es tracta d'un home, o d'una dona, abnegat, devot, complidor i fidel, sempre a punt i disposat a secundar les iniciatives del senyor rector de la parròquia, amb la més bona voluntat del món; és un home que s'agenolla per pregar, que s'asseu per escoltar, que es posa la mà a la butxaca per donar.

No és pas, però, la seva, una estampa individualista. La parròquia es troba organitzada i ofereix als feligresos bon nombre de confraries i d'associacions piadoses: les conferències, els portants, les filles de Maria, l'apostolat de l'oració... El bon parroquià pertany, almenys a una d'aquestes associacions.

Tampoc no és una estampa purament passiva: el Catecisme parroquial, el muntatge de la tómbola, l'organització de les processons..., acaparen també la seva activitat i no li deixen massa lleures. Encara més, el seu zel apostòlic el porta a descobrir a la barriada la presència d'alguna família protestant o d'un matrimoni per arreglar i li falta temps per a assabentar-ne el senyor Rector...

Setmana Santa abans

Pensem en el que era abans la Setmana Santa i com s'està tornant ara. Abans eren uns dies en què tot l'ambient ajudava a penetrar en l'esperit dels misteris que hi celebrem: l'assistència als oficis, la visita als monuments, la processó del divendres, el via crucis, marcaven externament i tot, la vida del barri, de la parròquia i del poble. També hi havia els qui feien la gran costellada el divendres sant després d'haver anat a buscar farigola florida; però es tractava d'un grup separat, a part. Ara, en canvi, en cosa de pocs anys, la Setmana Santa se'ns ha anat convertint en uns dies de vacances, fins i tot per a les famílies cristianes; aquestes assistiran als oficis allà on es trobin, però la seva vida no queda emmarcada pels oficis i les processons...

El cristià conscient d'avui?

Més que no pas de caricaturar, tractem d'evocar un cert tipus que, ple de bona fe, responia a tota una època. I que tenia el seu corresponent, no cal dir-ho, en la imatge del sacerdot i del rector: el senyor rector d'abans.

Una evidència se'ns imposa tanmateix: aquestes estampes s'han acabat o han perdut la seva vigència. I una exigència: sigui quina sigui la imatge que el bon cristià va revestir en altres èpoques, ens cal retrobar els trets que defineixen la fesomia del cristià conscient d'avui. I ens caldrà entrar per aquests camins amb la mateixa generositat amb què els nostres pares o els nostres avis van seguir els seus. Com ho aconseguirem?...

(de «Creure, Avui» de Josep M. Totosa)

DE L'ESPERANÇA

Uns temps nous en gestació

Externament sembla que no passi res. Internament alguna cosa s'està preparant i l'actitud més evangèlica és la d'escoltar el signes dels temps per descobrir l'Esperit de Déu present en la seva Església. Penso que no cal que ens entremetiguem a cercar elements que podrien contrariar la nostra esperança, que també n'hi ha, fixem-nos, més aviat, en aquells que poden il·luminar el nostre futur immediat:

L'Assemblea del Poble de Déu

— L'Assemblea Diocesana com a culminació d'aquella Assemblea de Preveres del Nadal passat: Les diferents comissions van treballant-hi per tal de fer el relleu a primers d'octubre; es pretén que siguin molts els cristians que opinin sobre tot allò que els incumbeix pastoral de joventut, família, catequesi, comunitats cristianes...

Consells pastorals a tots els nivells

— Els Consells Pastorals Parroquials, la formació i funcionament dels quals el Sr. Cardenal ha impulsat, convençut que han de ser un instrument de renovació i vitalització de les nostres Comunitats Cristianes.

El Sr. Cardenal va publicar un document «Pautes sobre la formació i el Funcionament dels

Funcio
dels C
Pastor
segons
docum

Qui so

El que
pretene

Exigèn
envers
parròq
perquè
aquest
sigui p